

ಸುಗಂಧ ರಾಜ

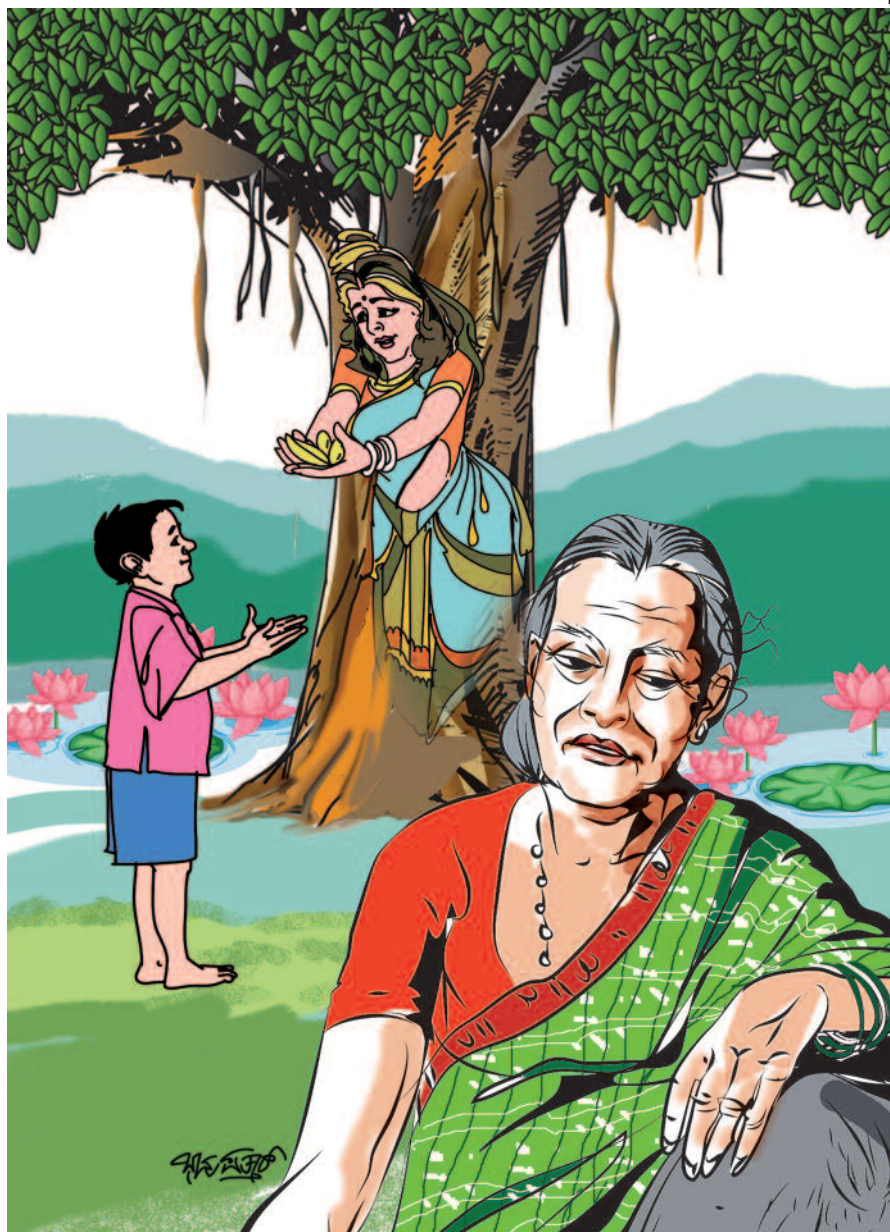
■ ಲಲಿತಾ ಕೆ. ಹೊಸಪ್ಪಾಟಿ

ರಾಜ ಎಂಬ ಬಾಲಕನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ನಿರ್ಮಲಮ್ಮ ಎಂಬ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದಳು. ರಾಜ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಅನಾಥ. ಅಜ್ಜಿ ನಿರ್ಮಲಮ್ಮನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆಲವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಣ್ಣೆದ್ದವರೂ ನಾಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಜ್ಜಿ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಹುಕಾರರ ಮಗಳ ಮದುವೆ. ಮದುವೆಗೆ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡುವೆನೆಂದಿದ್ದ. ಹಾಳು, ಕೆಮ್ಮು, ಜ್ವರ ಬಂದು ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಎಂದು ಮೊಮ್ಮಗನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ದುಖ ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಜ್ಜಿ ದುಖ ಬೇಡಾ! ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಾನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ತರುವೆ ಎಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ.

ಕಾಡಲ್ಲಿ ದಿನವಿಡೀ ಹುಡುಕಿದ. ಒಂದೂ ಪುಷ್ಪ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ದಣವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕೊಳದ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಹೋದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಯ್ಯೋ ಯಾರಿದ್ದೀರಿ ಕಾಪಾಡಿ, ನಾನು ಕಮಲ ಪುಷ್ಪ. ಯಾರೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಸದ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀರ ಮೇಲೆ ಕಮಲವಾಗಿ ಅರಳಬೇಕಾದವಳು, ತಳ ಸೇರಿ ಕೊಳೆತು ಸತ್ತು ಹೋಗುವೆ..! ಎಂದು ಆಲಾಪಿಸತೊಡಗಿತು.

ತಕ್ಷಣ ರಾಜ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಇಳಿದ. ಕಮಲದ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿದ ಬಳ್ಳಿ, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಸ ಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ. ಹೂವನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೂವು ಮೇಲೆರಿತು. ಅರಳಿ ನೀರ ಮೇಲೆ ತೂಗತೊಡಗಿತು. ಅದರ ಪಕ್ಕ ನೂರಾರು ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಬಿರಿದು ಸುಗಂಧ ಬೀರಿದವು. ಖುಶಿಯಿಂದ ರಾಜ 'ತಾಯಿಯ ಮುಡಿಲು, ಜೀನಿನ ಸವಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ನಗುವಿಗೆ ಹೂವಿನದೇ ಕಾಣಿಕೆ' ಎನ್ನುತ್ತ ಅವುಗಳ ಅಂದ ಕಣ್ಣುಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತದೇವತೆ ರಾಜನ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದಳು. ಮಗು, ನಿನ್ನ ಪರೋಪಕಾರ

ಬುದ್ಧಿ ಕಂಡು ಖುಶಿಯಾಯಿತು. ಇಗೋ ಈ ಮೂರು ತೊಳೆಯ ಹಣ್ಣು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವೆ. ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಒಂದು ತೊಳೆ ತಿಂದರೆ, ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತೊಳೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಡತನ ದೂರಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತೊಳೆ ತಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಂದಾಗ, ಸರಿ... ಸರಿ ಎಂದ ರಾಜ ಹಣ್ಣನ್ನು ಅಜ್ಜಿಗೆ ಕೊಡಲು ಲಗು ಬಗೆಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿದ ನಾಯಿಯೊಂದು ಇವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ದೀನವಾಗಿ ಏಳಲೂ ಆಗದೇ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ತಂದೆಯಂತೆ ಬಂದಿರುವೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವೆ. ಏನಾದರೂ ಕೊಡು ತಿಂದು ಉಸಿರು ಬಿಡುವೆ ಎಂದಿತು. ಹಣ್ಣೆದ್ದರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಾಗದೆ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೇ ರಾಜ ನಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಹಣ್ಣಿನ ತೊಳೆ ತಿನ್ನಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದ. ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ಎರೆಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಸಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾ

ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿ ನೀರು ನೀರು, ದಾಹ, ಯಾರಾದರೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಬಂದು ನನ್ನ ಆರಿದ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಹನಿ ನೀರು ಸುರಿಸಿ ಎಂದ. ಮುದುಕನ ಕಂಡು ಜೀವ ಮರುಗಿತು. ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಮಾತಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಂಡು ಹೃದಯ ಕಲುಕಿತು. ಮುದುಕನ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ರಾಜ ಮುದುಕನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಹೋದ. ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಣ್ಣಿನ ತೊಳೆಯಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ಹನಿ ರಸ ಹಿಂಡಿ. ಆಹಾ.. ಆಹಾ, ಮುದುಕನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಮೃತ ಕುಡಿದಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ. ಮುದುಕನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತು. ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಕೈ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಹಾರೈಸಿದ.

ರಾಜ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಇನ್ನೇನು ಊರು ಬಂತು. ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಮಗುವೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದೆ. ಆ ಊರಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಲು ತಂದೆ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಮಿಸಿದರೂ ಆ ಮಗು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದು